

ikke stillede Befæstningen af Kjøbenhavn i første Række; jeg veed nok, at der findes en lignende Udtalelse af et enkelt Medlem af en Kommission, som for 2 til 3 Aar siden var nedsat til Behandlingen af dette Spørgsmaal; men det forekommer mig, at de Udtalelser, der findes fra Andre om det samme Spørgsmaal, maa, det hele Forhold vel beset, vise meget mere end denne enkelte Udtalelse. Jeg maa i det Mindste for mit Vedkommende lægge meget mere Vægt paa dem, selv om den anden Udtalelse har faaet den høitagtede Krigsministers Betræftelse. Den Præmie, en Hvide kan vinde ved at vove en Landgang paa Sjælland, er efter min Overbevisning for stor, naar Kjøbenhavn ikke er befæstet, thi er det ikke Tilfældet, kan jeg ikke se rettere end, at da vil en Landgang meget let kunne effectueres, og er dette slet, ere vi særdeig med det Samme. Hvorimod, naar Kjøbenhavn er befæstet, der dog endnu kan være lang Tid tilbage at kæmpe i, og da kan der være noget Gaab om at faae Hjælp af Andre; det maa vi under alle Omstændigheder haabe paa, thi ellers vil enhver Kamp jo næsten være forgiøves. Blandt de Anker, jeg har mod Hertallets Forslag, er en af de væsentlige den, at det lader Kjøbenhavn være altfor svaagt beskyttet mod Søfiden, hvilket nødvendig maa medføre, at vor hele Flaade maa blive bunden til Forvaret af Kjøbenhavns Søside, og det er en meget betænkelig Sag. Vi ville da ingen Brug faae for Flaadestationen ved Aggersø-fund, og Hviden vil have frit Spillerum i Storebælt og ved Rysterne, som vende ud derimod. — Jeg glemte før, da jeg talte om Skatterne, at gjøre opmærksom paa Noget, som forekommer mig at være en Modsigelse hos den ærede Ordfører. Han har nemlig næret Frygt for, at Soldindtægterne, uanset de Forandringer, som Lovgivningen maatte fremkalde, ikke fremdeles vilde flyde med samme Rigelighed som tidligere, men paa samme Tid, som den ærede Ordfører tvivler herom, antager han, at Befolkningens Indtægter i det Hele ville stige. Det er virkelig en Modsigelse, thi de to Ting staa i en uadskillig Forbindelse med hinanden. Det er en Erfaring, som vistnok Alle have indvundet, at, naar der er Fremgang i den almindelige Formuestilstand i Landet, er dette netop den egentlige Grund til, at Soldindtægterne stige; anderledes og omvendt kan det ikke forholde sig. — Nu har rigtignok den ærede Ordfører med Hensyn til Spørgsmaalet om Kjøbenhavns Befæstning udtalt, at det Spørgsmaal vilde han ikke have afgjort nu, han fordrer yderligere Undersøgelse om Muligheden af dette Spørgsmaals Gjen-nemførelse, og han lagde det temmelig i det Bla, hvorledes man skal ende med Hensyn til denne vigtige Sag. Jeg opfatter nu Betydningen af Spørgsmaalet udfor Kjøbenhavn dels som en Beskyttelse af selve Kjøbenhavn og dels, hvad der for mig er et meget væsentligt Moment, som en Beskyttelse af Flaaden, indtil den er bleven fuldt

udrustet og kan løbe ud for at angribe Hviden. Det er et Maal, som blev udtalt i 1857 af den Forsvarskommission, som da var nedsat. Det Maal er endnu og vil bestandig blive det samme, saalænge Flaadestationen er i Kjøbenhavn, og jeg har ikke Gaab om, at den nogeninde vil komme noget andet Sted; de Midler, som skulle bringes tilstede, for at dette Maal skulde fyldstgjøres, ere ganske vist andre, og man stiller andre Fordringer til disse Midler end dem, man stillede i 1857.

Jeg har nu som Medlem af Udvalgets Mindretal været med til at indstille det af den høitærede Krigsminister foreslaaede faste Fort paa Middelgrunden til Vedtagelse, men jeg kan ikke negte, at jeg har gjort det med stærk Tvivl om, hvorvidt det i det Hele taget vilde være rigtig at gaa til denne meget kostbare Foranstaltning. Den ærede Minister har udtalt sin Tvivl med Hensyn til Muligheden af at bygge de flydende Forter; men er der nogen Grund til at nære Tvivl i saa Henseende, er der endnu større Grund til at udtale sin Tvivl, naar Talen er om at bygge faste Forter paa 24 Fods Vanddybde. Jeg nærer ikke Tvivl om vort Ingenieurkorpsets Paalidelighed og Omfugt. Vi have saa gode Erfaringer i denne Retning, om at det i Virkeligheden i den Retning indgyder Tillid, og den Snygge, der i de sidste Dage er kastet ud angaaende dette Korps og dets Kyndighed i Spørgsmaal, der vedrøre Krigsbygningskunsten, deler jeg ikke. Jeg tror, at Ingenieurkorpset vil være istand til at løse den Opgave, der stilles til det; det indeholder saa intelligente, dygtige, ivrige og nidkjære Mænd i sin Midte, at jeg i saa Henseende føler mig ganske betrygget; men Tvivl lige overfor dette Spørgsmaal i dette enkelte Tilfælde kan jeg desuagtet ikke undlade at nære, og Grunden for mig til at nære en saadan Tvivl er den, at jeg for kort Tid siden saae i den Berlingske Tidende, hvorledes den høitærede Krigsbestyrelse havde udsendt Officerer for at staffe sig Kundskab om, hvorledes fortifikatoriske Anlæg af denne Slags skulle anlægges. Det har været Grunden for mig til at tro, at man muligvis med Hensyn til dette Forhold ikke endnu var ganske paa det Reene med, hvorledes man skulde gaa frem. Og denne Tvivl, lagt til dem, jeg havde i Forveien, gjør, at jeg ikke er rigtig paa det Reene med, hvorvidt det er rigtig i dette Tilfælde at gaa til Bygningen af et fast Fort paa Middelgrunden eller ikke. Jeg har tidligere, naar jeg har tænkt over denne Sag og set de forskellige Forslag, som ere bleve os forelagte, i Særdeleshed det, der for et Par Aar siden blev forelagt af den foregaaende Krigsbestyrelse, tænkt mig Muligheden af et effektivt Forsvar af Kjøbenhavn fra Søfiden paa en anden Maade end paa den, som den ærede nuværende Krigsminister tænker sig det udført. Jeg har tidligere troet det langt hensigtsmæssigere at bygge faste Forter nær-